

(12)

CERERE DE BREVET DE INVENTIE

(21) Nr. cerere: **a 2011 00786**

(22) Data de depozit: **04.08.2011**

(41) Data publicării cererii:
29.03.2013 BOPI nr. **3/2013**

(71) Solicitant:
• INSTITUTUL NAȚIONAL DE
CERCETARE-DEZVOLTARE PENTRU
INGINERIE ELECTRICĂ ICPE - CA,
SPLAIUL UNIRII NR.313, SECTOR 3,
BUCHUREȘTI, B, RO

(72) Inventatorii:
• TÂRDEI CHRISTU, STR. PROF. ȘTEFAN
S. NICOLAU NR. 11, BL. G1, AP. 15,
SECTOR 3, BUCUREȘTI, B, RO;

• ALBU MARILENA FLORENTINA,
STR. DRUMUL GURA SIRIULUI NR. 65,
SC. 1, AP. 1, SECTOR 6, BUCUREȘTI, B,
RO;
• VELCIU GEORGETA,
STR. MALCOCI N. 21, BL.40, SC.5, ET.1,
AP.56, SECTOR 5, BUCUREȘTI, B, RO

(54) PROCEDEU PENTRU OBȚINEREA DE GRANULE CERAMICE MICROPOROASE PE BAZĂ DE FOSFAȚI DE CALCIU

(57) Rezumat:

Invenția se referă la un procedeu pentru obținerea unor granule ceramice microporoase, cu utilizare în chirurgia osoasă reparatorie. Procedeul conform invenției constă din aceea că, într-o primă etapă, se prepară o suspensie ceramică stabilă, cu reologie controlată cu adăos de 0,5..2% substanțe tensioactive/dispersante, și omogenizarea acestela cu o soluție polimerică de 1...4% de alginat de sodiu, cu viscozitate controlată, după care, în etapa următoare, are loc formarea microsferelor

ceramice prin tehnica lichidelor nemiscibile, prin picurarea suspensiei de compozit în soluția de gelificare, microsferele formate sunt spălate, uscate și, în final, sinterizate la o temperatură de 1100...1250°C, în funcție de compoziție, rezultând granule adecvate pentru utilizare în procesul de osteosintează.

Revendicări: 1

Figuri: 6

Cu începere de la data publicării cererii de brevet, cererea asigură, în mod provizoriu, solicitantului, protecția conferită potrivit dispozițiilor art.32 din Legea nr.64/1991, cu excepția cazurilor în care cererea de brevet de inventie a fost respinsă, retrasă sau considerată ca fiind retrasă. Întinderea protecției conferite de cererea de brevet de inventie este determinată de revendicările conținute în cererea publicată în conformitate cu art.23 alin.(1) - (3).

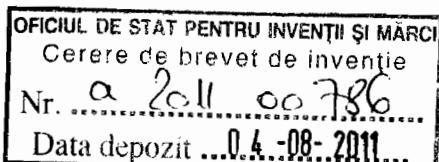
PROCEDEU PENTRU OBTINEREA DE GRANULE CERAMICE MICROPOROASE PE BAZĂ DE FOSFAȚI DE CALCIU

Invenția se referă la un procedeu pentru obținerea de granule ceramice microporoase pe bază de fosfați de calciu, elaborate prin tehnica lichidelor nemiscibile, prin gelificare ionotropica, prin care o suspensie formată din pulbere ceramică uniformă distribuită în mediul de dispersie (alginat de sodiu) este „extrudată”/picurată într-o soluție cu ioni de Ca^{2+} , pentru aplicații în chirurgia osoasă reparatorie din stomatologie și ortopedie.

Se cunosc procedee care constau în prelevarea de os de la propriul pacient, din diverse locuri, și transplantarea acestuia în zona afectată (autogrefă), sau dintr-o banca de oase, de la cadavre umane (alogrefă). Există astfel riscul că, odată cu grefa să fie transmise infecții virale deosebit de grave, cu precădere HIV și virusurile hepatitelor B și C. În aceste condiții se acordă importanță utilizării de grefe sintetice pe bază de hidroxiapatită, fosfat tricalcic și sticle bioactive. Se cunoaște faptul că, s-au folosit *biomateriale resorbabile*, pentru realizarea de structuri cu porozitate controlată, utilizate pentru diverse dispozitive medicale pentru a facilita regenerarea unor țesuturi *in vivo* (medicina regenerativă). Pentru toate aceste aplicații este nevoie de *materiale*, atât pentru a stimula mecanismele proprii de regenerare ale corpului, cât și pentru a restaura țesuturi în forma lor originală de funcționare, afectate de trauma sau boala. Aceste materiale prezintă avantaje dar și dezavantaje. *Fosfații de calciu* – fosfatul tricalcic (β -TCP), hidroxiapatita (HAP), și combinațiile lor sunt utilizări pentru astfel de aplicații datorită calităților de biocompatibilitate și bioresorbabilitate. Aplicațiile clinice sunt totuși limitate numai la produsele ceramice la care raportul molar $\text{Ca}/\text{P} = 1,5 - 1,67$. Până în prezent nici unul nu conferă un succes previzibil. Diferite grupe de substanțe organice sau anorganice, de origine biologică sau de sinteză, sunt luate în considerație.

Se cunoaște că osul natural, pe lângă ioni de Ca și P mai conține și cantități foarte mici de ioni precum Na^+ , Zn^{2+} , Mg^{2+} , Fe^{3+} , Cu^{2+} , Si^{2+} , K^+ , CO^{3-} , F^- , Cl^- . Aceste elemente în cantități foarte mici joacă un rol important în performanța generală a osului; în acest sens se recomandă să fie incorporați în implanturi.

În intervențiile chirurgicale din stomatologie și ortopedie, când este nevoie ca defecte osoase produse de boala sau trauma să fie „reparate”/consolidate sau chiar înlocuite, sunt utilizate adesea materiale ceramice pe baza de fosfați de calciu sub formă granulară, aproximativ sferice, cu diametrul granulelor cuprins în domeniul $0.2 \div 2\text{mm}$. Sub această formă pot fi utilizate ca atare [1, 2] sau incorporate în paste ceramice (cimenturi) [3] în soluții apoase ale unor derivați polimerici de celuloza (US Patent 5,717,006), sau amestecate cu sânge (la locul operației- US Patent 5,064,436).

Pe de alta parte, datorita caracteristicilor fizico-chimice si biologice, fosfați de calciu sunt utilizati si ca sisteme pentru eliberarea controlata de substate terapeutice, sub forma compacta (tablete) dar si sub forma de microsfere [4, 5]. Pentru astfel de aplicatii este necesara o distribuție uniforma a caracteristicilor sistemului granular; caracteristicile specifice de „încărcare” si respectiv de „eliberare” a substanței active din aceste matrici ceramice sunt corelate cu aceste caracteristici: forma si dimensiunile granulelor, suprafața specifica si porozitatea (US Pat. 5,055,307; US Pat. 5,066,441). Granulele ceramice elaborate prin diferite tehnici nu îndeplinesc simultan toate aceste caracteristici. Astfel, granulele mari (cu diametrul de ordinul $500 \div 2.500\mu\text{m}$) sunt de regula obtinute prin măcinare si apoi sortare (prin trecerea succesiva pe seturi de site) a produselor elaborate prin presare si sinterizare (tip bloc/tablete). Granulele astfel obtinute (consum de energie, costuri ridicate si randament mic) au forme neregulate, posibil cu muchii ascuțite si colturi, putând provoca in utilizarea clinica reacții inflamatorii. Exista studii care prezintă fabricarea de granule ceramice pe baza de HAP/TCP, prin diferite tehnici, cu forma si morfologie neregulata. Astfel de granule, comparativ cu cele cu forma sferica si suprafața lucioasa, pot provoca reacții inflamatorii si astfel sa influențeze rata/procesul de formare a osului. De aceea, pentru aplicatiile medicale microsferele cu suprafața lucioasa sunt de preferat in aplicatiile medicale.

S-a raportat importanta unui parametru precum *vâscozitatea* suspensiilor care poate influenta forma si morfologia granulelor ceramice. De asemenea, *porozitatea* granulelor ceramice influențează inclusiv rata de resorbție. Pentru o porozitate prea mare rezistența mecanica a granulelor va fi afectata, in schimb, in cazul unei porozitati reduse rata de resorbție va fi mai redusa. In acest sens, conform invenției, un adaus de material porogen la suspensia ceramica va permite obtinerea de granule ceramice cu porozitati in domeniul $10 \div 65\%$, funcție de aportul de substanța formatoare de pori.

Autori precum Paul si Sharma raportează realizarea de granule ceramice pe baza de HAP, utilizând drept liant chitosanul, iar ca mediu de dispersie parafina [6]. Komlev et al prepara astfel de microsfere pornind de la un amestec de gelatina si pulbere ceramica, formând o suspensie omogena si stabila, iar ca mediu de dispersie, dar si ca substanța de gelificare folosește ulei de porumb [7]. Tot plecând de la suspensiile polimerice (HAP cu chitosan si respectiv cu gelatina) cu pulberi ceramice, Sivakumar si col. au elaborat si utilizat dispozitive/matrici ceramice pentru eliberarea de gentamicina [8, 9]. Recent, tehnologii de granulare precum metoda de *uscare prin pulverizare* [7, 10], sferoidizarea in flacără [11] si tehnica microemulsiei [12], au fost folosite cu succes pentru a fabrica microsfere ceramice pe baza de fosfați de calciu (HAP/TCP). Cu toate acestea, există încă unele probleme legate de metodele menționate mai sus. De exemplu, metoda de *uscare prin pulverizare* este simplă si

distribuția dimensionala a produselor este îngustă, totuși este greu de controlat morfologia granulelor. Metoda de *sferoidizare in flacără* are eficientă, dar necesita temperaturi înalte în timpul procesării [13]. O problemă majoră pentru *tehnica microemulsilor* este faptul că eficiența producției este scăzuta, în schimb poate fi controlată mărimea particulelor în domeniul nano [14]. Prin urmare, în continuare sunt încă necesare studii detaliate privind metodele de fabricarea pentru a obține microsfere de HAP/TCP în condiții de mare productivitate și cu o bună sfericitate a granulelor. *Metoda de atomizare* atras recent atenția prin avantaje precum distribuția uniformă a granulelor, sfericitatea ridicată cat și randamentul de elaborare mare [15]. O varianta modernă imbusnătată pentru elaborarea de microsfere ceramice pe baza de fosfați de calciu constă în metoda de *atomizare cu ultrasunete*. Alta varianta a procedeului de atomizare folosește ultrasunete pentru obținerea de granule ceramice din fosfați de calciu cu bună sfericitate, cu largă utilizare clinică. Autorii WANG Aijuan, LU Yupeng, CHEN Chuangzhong și SUN Ruixue au obținut microsfere ceramice pornind de la o suspensie de hidroxiapatita elaborată prin reacții de precipitare. Suspensia obținuta a fost transferată în atomizor, iar particolele colectate au fost uscate și sinterizate [16].

Prin procedeul de *atomizare cu duza și vibrare*, autori precum Brandau, Egbert și Brandau Thorsten au patentat un procedeu (BRACE) pentru obținerea de granule sferice din HAP/TCP, pornind de la materiale în fază lichidă (suspensiile, emulsiile sau topituri) datorită diferențelor de tensiune superficială, care apoi sunt solidificate prin reacție chimică sau răcire [17]. Prin acest procedeu pot fi obținute granule sferice (d_{max}/d_{min} -mai mic decât 1.10; 1.05, sau chiar 1.01), cu diametru cuprins în plaja de valori $50 \div 6.000 \mu\text{m}$. Există și unele limitări ale procesului precum: materialul trebuie să fie lichid, cu viscozitatea mai mică decât 10.000 mPa·s, emulsiile și dispersiile trebuie să fie stabile pe întreaga durată a procesului, iar diametrul particulelor dispersate trebuie să fie mai mic decât 1/5 din diametrul duzei. Pentru pulberele ceramice de fosfați de calciu procedeul a utilizat ca material de dispersie alginatul de sodiu. Suspensiile apoase au fost transferate într-o duza cu vibrare, după care au fost fasonate și solidificate microsferele prin precipitarea chimică cu ioni de Ca^{2+} .

Fata de proceeedele clasice de granulare (sitare, atomizare) procesul de *granulare prin înghețare*, propus de cercetătorii de la Swedish Ceramic Institute (SCI) permite păstrarea omogenității suspensiilor și la produsele (granulele) uscate. Astfel, suspensia este transmisă printr-o duza direct în mediul de azot lichid când se formează instantaneu granule sferice, înghețate. Granulele sunt apoi transferate în dispozitivul de înghețare-uscare când sunt uscate prin sublimarea gheții, fără efecte de segregare ca în cazul proceeedelor clasice de atomizare. Granulele obținute sunt sferice, cu bune caracteristici de omogenitate și curgere [18].

Conform celor prezentate, tehniciile de granulare pentru fosfați de calciu arată multe și importante dezavantaje, legate de tehnica de elaborare dar și de imposibilitatea de a obține granule cu caracteristici controlate referitor la forma, dimensiune și distribuție, microstructura și morfologie controlate, prin metode simple și necostisitoare.

O modalitate de a depăși aceste dezavantaje constă în utilizarea unor tehnici noi, adaptate precum tehnica *lichidelor nemiscibile* care permite elaborarea de microsfere ceramice pe baza de fosfați de calciu cu buna sfericitate, supafe lucioase, suprafață specifică și porozitate controlate, dar și cu randamente acceptabile. În principal, se prepară o soluție apoasă din pulberea ceramice și materialul de dispersie care poate fi gelatina, ulei de parafina, alginat de sodiu, după care suspensia este transformată în microsfere prin „picurarea” (extruderea) suspensiei într-un mediu nemiscibil, pentru gelificare. Fenomenul de *gelificarea ionotropica* este cunoscut de mai bine de 20 ani. Prin contactul cu mediul de dispersie, în principal un mediu ce conține ioni metalici bi și tri-valenți alginatul formează la suprafață un gel cu porozitate tubulară [19, 20]. Se folosește curent ulei vegetal sau mineral și respectiv, soluție apoasă de ioni de Ca^{2+} , sau mediu de azot lichid [21-23]. Microgranulele obținute sunt apoi spălate cu apă distilată (în cazul suspensiilor de alginat de sodiu), după care sunt uscate și sinterizate. Prin aceasta metoda pot fi obținute granule sferice cu dimensiuni cuprinse în intervalul 50...6.000 μm . Controlul dimensional poate fi realizat prin modificarea vascozității suspensiilor (în principal prin raportul dintre pulberea ceramice și mediul de dispersie), dar și prin modificarea parametrilor tehnologici (viteza și distanța de picurare).

Problema tehnica pe care o rezolva invenția constă în realizarea de granule ceramice microporoase, pe baza de fosfați de calciu, cu forma, dimensiuni și microstructura riguroz controlate, într-o distribuție îngusta dimensională, folosind un procedeu existent adaptat, simplu și ne-costisitor, cu un bun randament de elaborare. Microsferele astfel obținute se utilizază în chirurgia sistemului osos, pentru tratarea și vindecarea, dar și pentru înlocuirea parților osoase afectate de boala sau trauma, sub forma de material de umplere sau ca sisteme purtătoare de substanțe active, ajutând propriul sistem în procesul biologic de vindecare.

Procedeul conform invenției înlătură dezavantajele menționate, prin aceea că, în scopul obținerii de granule ceramice pentru care sunt controlate cu acuratețe compoziția, forma, dimensiunile și distribuția dimensională, morfologia și microstructura, omogenitatea suspensiei composite este optimizată prin următoarele etape:

- *etapa I*-elaborare pulberi ceramice pe baza de fosfați de calciu (β -TCP; Mg,Zn- β -TCP; HAP; HAP/TCP); tehniciile uzuale pot fi cele clasice ceramice sau metode neconvenționale; Pentru experimentări au fost utilizate materii prime de puritate p.a. precum $\text{NH}_4\text{H}_2\text{PO}_4$, MgO și respectiv CaCO_3 , toate de proveniență Fluka. Elaborarea fosfatului tricalcic s-a realizat prin

tehnologia ceramică de sinterizare în fază solidă din materii prime de puritate p.a. Omogenizarea materiilor prime s-a efectuat în mediu de alcool etilic, pe moara planetară (tip Fritsch-Pulverisette 5), timp de 6 ore. Materialul uscat (umiditate <5%) a fost calcinat la temperatură de 850°C. Formarea compusului, fosfat tricalcic, variația polimorfica de temperatură joasă beta, s-a obținut prin sinterizarea amestecului calcinat la temperatură de 1100 °C. Compușii de substituție Mg/Zn-TCMP au fost preparați prin aceeași metodologie, raportul molar ($Mg_x/Zn_{x-x}, Ca_{3-x}$) / (PO₄) a fost păstrat constant la 1,5 aidoma stoechiometriei compusului fosfat tricalcic; maximul de substituție de ioni de Mg²⁺ și respectiv Zn²⁺ a fost limitat la 10 %mol. Materialele ceramice obținute a fost evaluate din punct de vedere compozițional și microstructural. Compuși bifazici HAP/TCP- prin tehnologia de sinteza a compusilor microcristalini (reacții de sinterizare în faza solidă), folosind compuși chimici de puritate p.a. precum fosfatul de amoniu bifazic (NH₄H₂PO₄) și carbonat de calciu (CaCO₃) toate de proveniență Fluka, au fost elaborați compuși ceramici bifazici, cu proporții diferite (stoechiometrie r = 1,55... 1,60) din cei doi compuși. Toate compozițiile realizate au fost calcinate la ~ 900°C, măcinat 1 ora și apoi sinterizate la 1150 ÷ 1200°C. Controlul purității compozitionale s-a realizat prin măsurători de difracție, cu ajutorul difractometrului de raze X, Bruker – AXS tip D8 ADVANCE; difractogramele sunt prezentate în fig.1, 2

➤ *etapa II*-preparare suspensie stabila de fosfați de calciu: pulberea ceramica cu caracteristici fizico-chimice în prealabil evaluate, este folosita pentru elaborarea suspensiilor apoase stabile de fosfati de calciu (cantitatea de material solid poate varia în domeniul 30 ÷ 65%gr., funcție de caracteristicile proiectate pentru microsfere); odată realizate sunt necesare măsurători reologice de vâscozitate, potențial zeta și de pH; optional pot fi folosite adasuri organice precum surfactanti, lianți, formatori de pori- în proporție de 15 ÷ 45%gr.; pe suspensiile realizate s-au determinat distribuțiile granulometrice și diametrul mediu al particulelor, pH-ul, potențialul zeta (pe suspensii diluate-10 µl la 20 ml apă distilată), pH-ul și caracteristicile reologice pe suspensiile concentrate. Dimensiunea medie a particulelor și potențialul zeta pe suspensiile diluate (10 µl la 20 ml apă distilată) s-a determinat cu un analizor de potențial zeta, 90 Plus (Brookhaven Instruments Corporation). Măsurătorile de pH , pentru suspensiile concentrate, s-a realizat cu un pH-metru Consort P901. Caracteristicile reologice s-au realizat cu un viscozimetru Brookfield DV-II +Pro (Brookfield Engineering Laboratories Inc., Middleboro, USA);

➤ *etapa III*- preparare soluție de gelifiere: conform invenției drept mediu de gelifiere pentru formarea microsferelor s-a utilizat alginatul de sodiu, o polizaharida larg utilizata în industria alimentara și farmaceutica, în plus, cu o foarte bună biocompatibilitate; soluția apoasa de alginat de sodiu, ACROS Organics, (1 ÷ 4% gr.), s-a preparat la cald, la ~ 60°C;

➤ *etapa IV*- omogenizarea celor doua componente (cu agitator magnetic sau în mori cu bile); vâscozitatea suspensiilor poate influenta forma și morfologia granulelor ceramice, o vâscozitate optimă formării microsferelor este în domeniul 100 ÷ 300 mPa.s); valorile potențialului zeta, pentru adăosuri de surfactant de 0.5 ÷ 2% gr. și la un pH > 9.5, poate fi de ordinul 30 ÷ 60 mV, pozitiv și negativ; pentru două tipuri de suspensii ceramice cu conținut de fază solidă de 50% (proba B1) și respectiv 65% (proba B2) caracteristicile reologice sunt prezentate în tabelul 1 și figura 3;

Tabel 1: proprietăți ale suspensiilor apoase preparate

Proba	$\Phi_{med.}$ [nm]	pH	$\eta^{D=0,387[s^{-1}]}$ [mPa.s]	$\eta^{D=77,4[s^{-1}]}$ [mPa.s]	ξ , [mV]	pH (suspl.dil)
B1	1045	8,78	1213	91	-69,61	7,7
B2	1279	9	4448	519,6	-63,83	7,86

➤ *etapa V*- formare microsfere: granule aproape sferice au fost elaborate prin tehnica lichidelor nemiscibile, în care mediul de dispersie a constituit soluții apoase de alginat de sodiu (1 ÷ 4% gr./vol.); Pentru experimentări au fost realizate compozиtii diferite cu raport pulbere ceramica/solutie de polimer variind în domeniul 0,1 ..... 0,5., după care suspensia este transformata în microsfere prin „picurarea” (extruderea) suspensiei într-un mediu nemiscibil (soluție apoasa de ioni de Ca^{2+}), pentru gelificare, sub rotire permanentă, menținându-se în acest mediu (pre-consolidare) timp de ~30 min.. Funcție de condițiile tehnologice de picurare/extrudere (diametrul duzei, viteza și distanța) pot fi obținute microsfere uniforme și cu distribuție îngusta dimensională, cu diametru de $\varnothing = 500 \div 3.000 \mu m$. Granulele obținute au fost îndepărtate din soluție prin filtrare, spălate cu apă distilată și apoi uscate.

➤ *etapa VI*- uscare microsfere: granulele ceramice elaborate, cu forma regulată și dimensiuni de ~ 4mm sunt uscate la temperatura camerei, în incinte închise timp de 48 ore, sau imediat liofilizate (uscare prin înghețare); contracția microsferelor diferă foarte mult în funcție de procedeul de uscare ales, dacă prin uscarea la temperatura camerei contractilă este mai mare și mai greu de controlat, uscarea prin liofilizare permite obținerea de microsfere cu diametre mai mari și mai ușor de controlat; rezultate experimentale referitoare la contracția microsferelor, corelat și caracteristicile de material (dimensiuni și distribuție granulometrică) sunt prezentate în figura 4;

➤ *etapa VII*-sinterizare microsfere: definitivarea formării granulelor ceramice are loc prin sinterizarea acestora, în atmosferă normală, la temperaturi cuprinse în intervalul 1100 ÷ 1250°C, în funcție de compoziția mineralogică a granulelor; durata procesului este de aprox. 10 ore, cu un program de încălzire lent (< 5°C/min.) pentru îndepărtarea uniformă și totală a

polimerului. Evaluarea microsferelor in ceea ce privește forma, dimensiunile, morfologia si microstructura au fost realizate prin măsurători de microscopie optica (MO- „Microscop Optic Digital Dino-Lite”) si microscopie electronica cu baleaj (MES- Workstation Auriga, Carl Zeiss, Germania); micrografiile sunt prezentate in figurile 5, 6.

Procedeul conform invenției prezintă următoarele avantaje:

- este un procedeu simplu, realizat pe o instalație ne-costisitoare si fara consumuri mari de energie (procesul propriu-zis de formare al microsferelor are loc la temperatura camerei) sau reactivi costisitori;
- procesul datorita unui grad ridicat de omogenizare al componentelor permite controlul cu acuratețe pentru compoziție, forma, dimensiuni si porozitate;
- timpul total de omogenizare al suspensiei compozit nu depaseste 6 ore;
- granulele ceramice elaborate sunt ușor de recuperat din mediul de formare, fara a fi nevoie de etape de spălare pretențioase, se folosește numai apa distilată;
- procesul permite elaborarea de granule ceramice cu o buna sfericitate, cu un control riguros dimensional si al distribuției dimensionale, cu o morfologie si porozitate controlate;
- durata propriu-zisa a procesului de formare al microsferelor este de ordinul minutelor, in funcție de cantitatea suspensiei ceramice
- procesul permite cu ușurință monitorizarea si automatizarea pentru întreg ciclul de formare.

Se prezintă în continuare exemple de realizare a invenției..

Compoziția mineralogica pentru compusii pe baza de fosfați de calciu formați, caracteristicile reologice ale suspensiilor apoase elaborate, cat si morfologia si microstructura granulelor ceramice a fost evaluata prin măsurători de difracție de raze X, sunt prezentate in figurile 1-6, care reprezintă:

- fig.1.- difracția de raze X pentru compusul β -TCP sinterizat la 950°C -2h;
- fig.2.- difracția de raze X pentru compusul HAP, sinterizat la 1200°C -2h;
- fig.3.- curbele de viscozitate pentru doua tipuri de suspensii de β -TCP;
- fig.4.- contracția la uscare si sinterizare pentru microsferele tip K si L;
- fig.5.- microsfere ceramice din β -TCP sinterizate la 1100°C , timp de 2 ore, magnificatie 12X;
- fig.6.- microscopie electronica cu baleaj (MES) pentru microsfere din β -TCP cu microporozitate, mărire X 1.200;

Exemplul 1

Granule ceramice microporoase pe baza de β -TCP

Pentru elaborarea de granule ceramice microporoase pe baza de β -TCP, cu sau fara substituții izomorfe de ioni de Zn^{2+} , Mg^{2+} , se prepara o suspensie compozit alcătuita din

pulberea ceramica, alginat de sodiu (soluție apoasa), compuși organici cu rol de surfactant (poliacrilat de Na) și respectiv, substanțe formatoare de pori (celuloza microcristalina-Avicel, Merck). Intr-o prima etapa, conform invenției, se prepară soluția stabila (procentul de faza solidă poate varia în domeniul 30 ... 65%gr.) de fosfat tricalcic, în mediu apă în care sunt introdusi inițial și compoziții organici. Menținând un pH bazic (pH > 9) cu NH₄OH, suspensia este omogenizată timp de 2 ore, după care sunt verificate caracteristicile reologice. Potențialul zeta pentru astfel de suspensii stabile, la o concentrație de surfactant de 1,5% are valori de $\zeta = -40 \dots -60$ mV (rezultate prezentate în tabelul 1). Este recomandat ca la un pH >9 vâscozitatea soluției să nu depasească valori de $\eta \leq 100$ mPa.s (figura 3). În etapa următoare se adăuga la soluția de fosfat tricalcic suspensia apoasa de alginat de sodiu (1 ÷ 4%), preparată în prealabil prin dizolvarea polimerului în apă distilată la cald, omogenizarea suspensiei compozit realizându-se magnetic sau în mori cu bile, timp de 4 ore. Pe tot parcursul procesului se va menține un pH = 8 ÷ 9, iar vâscozitatea suspensiei nu trebuie să depasească valori de 300mPa.s. După caz, pentru a obține un grad de porozitate mai mare se adăuga la suspensia formată substanțe formatoare de pori, în proporție de 10 ÷ 50%gr.. În continuare, formarea microsferelor are loc cu ajutorul unui dispozitiv de extrudare/picurare și un mediu de dispersie reprezentat de o soluție apoasa de ioni de Ca²⁺ (soluție de CaCl₂ cu concentrație de 1-2%), prin gelificare ionotropică-reactia dintre ionii de Ca²⁺ și alginatul de sodiu. Gelificarea are loc aproape instantaneu la contactul dintre picăturile de suspensie compozit și soluția de gelificare. Pre-consolidarea microsferelor se realizează prin menținerea în continuare a microsferelor în soluție, timp de ~30 minute. Microsferele sunt apoi separate de soluția de gelificare și uscate în mediul natural (timp de 48 ore) sau prin liofilizare. Se obțin microsfere aproape rotunde, cu morfologie lucioasă, de dimensiuni $\varnothing = 500 \div 4.000\mu\text{m}$, în funcție de diametru duzei de picurare și caracteristicile reologice ale suspensiei (figura 4, 5). Desavarsirea compozitională, morfologică și microstructurală a granulelor ceramice se realizează prin sinterizarea acestora, în cuptor cu atmosferă normală, la temperaturi de 1100 ÷ 1200°C, timp de 2,5 ore.

În final, se obțin granule ceramice microporoase, cu distribuție dimensionala îngusta, cu densitate aparentă $\rho_a = 1,15 \div 1,85 \text{ g/cm}^3$, și porozitate $P_a = 15 \dots 58\%$.

Exemplul 2

Granule ceramice microporoase pe baza de HAP

Pentru elaborarea de granule ceramice microporoase pe baza de HAP, cu sau fără compuși de β -TCP, se prepară o suspensie compozit alcătuită din pulberea ceramica, alginat de sodiu (soluție apoasa), compuși organici cu rol de surfactant (poliacrilat de Na) și respectiv, substanțe formatoare de pori (celuloza microcristalina-Avicel, Merck). Intr-o prima etapa, conform invenției, se prepară soluția stabila (procentul de faza solidă poate varia în domeniul

30 ... 65%gr.) de HAP, in mediu aproape in care sunt introdusi initial si componentii organici. Menținând un pH bazic ($\text{pH} > 9$) cu NH_4OH , suspensia este omogenizata timp de 2 ore, după care sunt verificate caracteristicile reologice. Potențialul zeta pentru astfel de suspensii stabile, la o concentrație de surfactant de 1,5% are valori de $\zeta = -30 \dots -55 \text{ mV}$ (rezultate prezentate în tabelul 1). Este recomandat ca la un $\text{pH} > 9$ vâscozitatea soluției să nu depasească valori de $\eta \leq 100 \text{ mPa.s}$ (figura 3). În etapa următoare se adăuga la soluția de fosfat tricalcic suspensia apoasă de alginat de sodiu (1 ÷ 4%), preparată în prealabil prin dizolvarea polimerului în apă distilată la cald, omogenizarea suspensiei compozit realizându-se magnetic sau în mori cu bile, timp de 4 ore. Pe tot parcursul procesului se va menține un $\text{pH} = 8 \div 9$, iar vâscozitatea suspensiei nu trebuie să depasească valori de 300 mPa.s. După caz, pentru a obține un grad de porozitate mai mare se adăuga la suspensia formată substanțe formatoare de pori, în proporție de 10 ÷ 50%gr.. În continuare, formarea microsferelor are loc cu ajutorul unui dispozitiv de extrudare/picurare și un mediu de dispersie reprezentat de o soluție apoasă de ioni de Ca^{2+} (soluție de CaCl_2 cu concentrație de 1-2%), prin gelificare iontropica-reactia dintre ioni de Ca^{2+} și alginatul de sodiu. Gelificarea are loc aproape instantaneu la contactul dintre picăturile de suspensie compozit și soluția de gelificare. Pre-consolidarea microsferelor se realizează prin menținerea în continuare a microsferelor în soluție, timp de ~30 minute. Microsferele sunt apoi separate de soluția de gelificare și uscate în mediul natural (timp de 48 ore) sau prin liofilizare. Se obțin microsfere aproape rotunde, cu morfologie lucioasă, de dimensiuni $\varnothing = 500 \div 4.000 \mu\text{m}$, în funcție de diametru duzei de picurare și caracteristicile reologice ale suspensiei (figura 4, 5). Desăvârșirea compozițională, morfologică și microstructurală a granulelor ceramice se realizează prin sinterizarea acestora, în cuptor cu atmosferă normală, la temperaturi de $1200 \div 1300^\circ\text{C}$, timp de 2,5 ore.

În final, se obțin granule ceramice microporoase, cu distribuție dimensională îngusta, cu densitate aparentă $\rho_a = 1,20 \div 2,10 \text{ g/cm}^3$, și porozitate $P_a = 15 \dots 45\%$.

REVENDICARE

Procedeu pentru obținerea de granule ceramice microporoase pe bază de fosfați de calciu, în care se combina în mod sinergic elementele metodei suspensiilor ceramice cu tehnica de fasonare prin picurare, **caracterizat prin aceea că**, în scopul obținerii granulelor ceramice microporoase cu caracteristici funcționale performante pentru procesul de osteosinteza (compoziție mineralogica, microstructura, morfologie, forma și dimensiuni) pornește de la obținerea, într-o prima etapa, a unei suspensii ceramice stabile, cu reologie controlată (în care adaosul de substanțe tensioactive/dispersanti, este în domeniul 0,5...2%), și apoi omogenizarea acesteia cu o soluție polimerică de alginat de sodiu, cu vâscozitate controlată (concentrația soluției de alginat: 1...4%); microsferele formate (procesul de întărire - „cross-linking” în mediul de dispersie continuă timp de 30 min.) sunt în continuare spălate cu apă distilată, uscate și în final, sinterizate în intervalul de temperatură $1100 \div 1250^{\circ}\text{C}$, funcție de compoziția granulelor ceramice; microporozitatea granulelor ceramice sinterizate este obținuta, pe lângă condițiile de sinterizare, și prin adaosul de substanțe organice formatoare de pori.

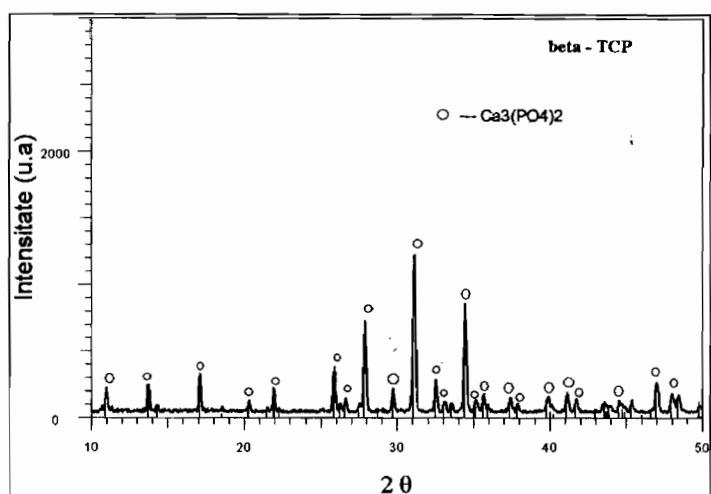

Fig. 1.

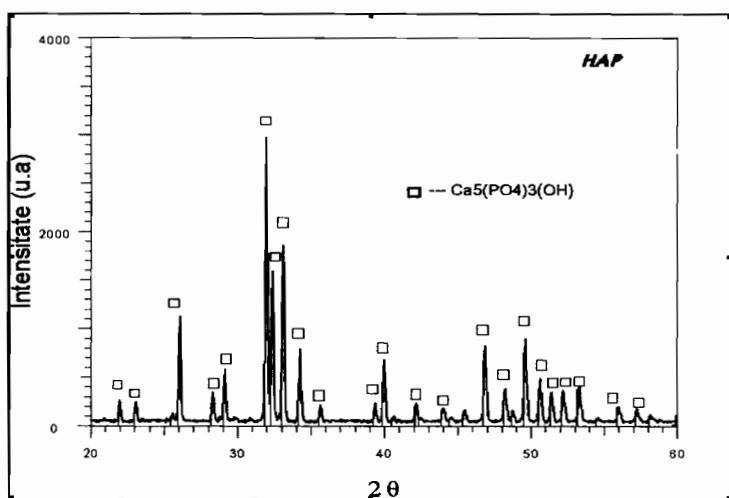

Fig.2

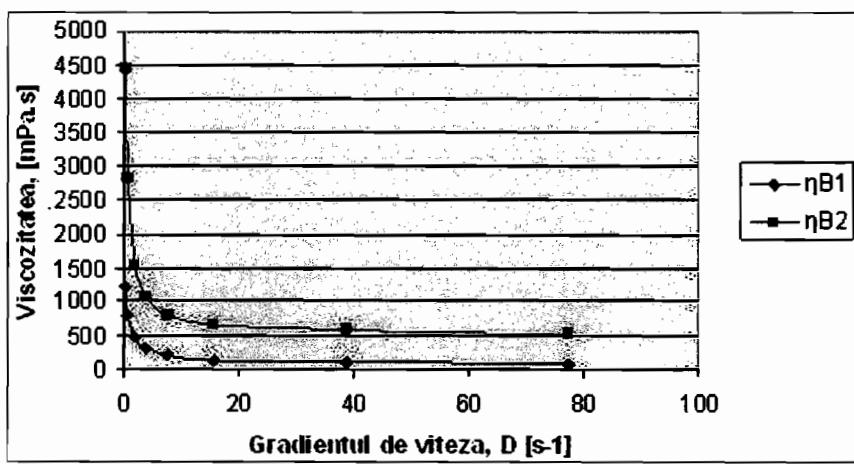

Figura 3

a - 2 0 1 1 - 0 0 7 8 6 - -

0 4 - 0 8 - 2 0 1 1

31

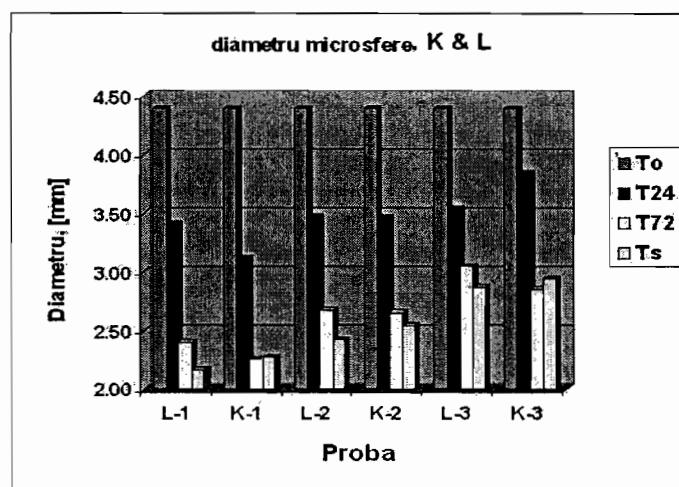

Fig. 4.

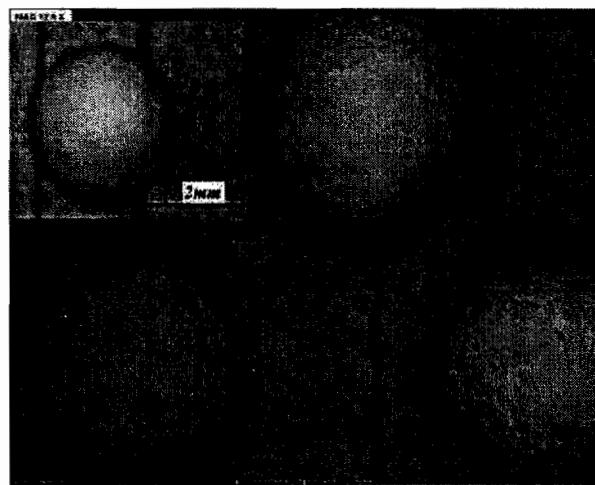

Fig. 5.

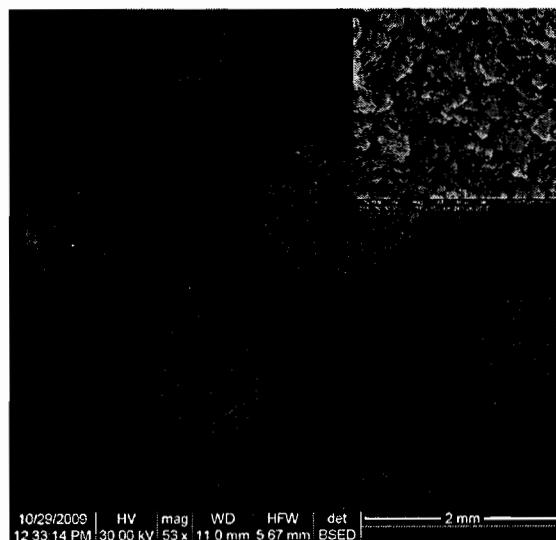

Fig. 6